

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010583
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8219010583.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.09.2020 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie M. C. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/222/2019 zo dňa 26.02.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/222/2019 zo dňa 26.02.2020 bol obžalovaný M. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že
- v období od 14.06.2019 do 16.07.2019 ako žiadateľ o vodičské oprávnenie skupín „B1, B, AM“ vykonával praktický výcvik v autoškole B. P., IČO: 33526249, sídlo ul. Slovenská č. 5. Bardejov, ktorou bol dňa 27.07.2019 prihlásený na skúšku z odbornej spôsobilosti, ako žiadateľ o udelenie vodičského oprávnenia na skupiny „B1, B, AM“, kde dňa 05.08.2019 pred vykonaním skúšky z odbornej spôsobilosti bola príslušníkom ODI ORPZ v Bardejove vykonaná lustrácia žiadateľa v informačných systémoch MV SR /Dopravno-správne agendy/, pričom lustráciou bolo zistené, že menovaný počas výcviku v autoškole viedol motorové vozidlo aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 0T/35/2016 zo dňa 18.07.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2016, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 rokov, t. j. od 18.07.2016 do 18.07.2019,

a bol mu za to podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora, obžalovaný podal odvolanie ihneď do zápisnice. V písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že skutok, z ktorého spáchania bol uznaný vinným, nie je trestným činom. K vedeniu motorového vozidla sa priznal, avšak mal za to, že zákaz viesť motorové vozidlá nemožno vzťahovať na výcvik vo vedení motorových vozidiel v autoškole, pretože právny poriadok vedenie motorového vozidla počas výcviku v autoškole dovoľuje bez ohľadu na to, či bol rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu uložený zákaz takýchto činností. Preto mal za to, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu, nemožno považovať za protiprávne konanie, a teda ani za trestný čin.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaného ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzali výrokom napadnutého rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní procesného postupu, ktorý predchádzal vyhláseniu napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že konajúci súd dodržal pravidlá stanovené v Trestnom poriadku pri vykonávaní dôkazov, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ako aj k vykonávaným dôkazom, navrhoval vykonanie dôkazov, o ktorých súd rozhodol, a tiež mal možnosť predniesť argumenty svedčiace o jeho nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova. Z tohto postupu konajúceho súdu je zrejmé, že právo na obhajobu obžalovaného dodržané bolo.

Dôkazy, o ktoré opieral konajúci súd svoje skutkové zistenia, mohli tvoriť podklad pre rozhodnutie súdu, keďže sú procesne spôsobilé. Ustálený skutkový stav uvedený vo výroku o vine napadnutého rozsudku je založený na skutočnostiach plynúcich z výsledkov vykonaného dokazovania, ktorého obsah a rozsah je rozvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku. S ním sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu, ako aj s hodnotením dokazovania a z nich plynúcich úvah o preukázaní jednotlivých skutočností, a považuje ho za správny. Preto iba v stručnosti odvolací súd poukazuje na samotnú výpoveď obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, a v podstate skutkové okolnosti prípadu ani v konaní nespochybňoval a v podanom odvolaní ani nenapádal. Tieto sú potvrdzované i výpoveďou svedka B. A., inštruktora v autoškole, ktorý popísal, v ktoré dni vykonával s obžalovaným M.. C. praktické jazdy v cestnej premávke po miestnych komunikáciách mesta Bardejov, a taktiež po cestách v okrese Bardejov.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá potom aj právna kvalifikácia. Súd prvého stupňa konanie obžalovaného posúdil ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, teda obžalovaný maril výkon rozhodnutia tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

K odvolacím námietkam obžalovaného spočívajúcim v tvrdení, že v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke mohol viesť motorové vozidlo pod dohľadom inštruktora počas výučby v autoškole, keďže právo mu uvedené aprobuje, uvádza krajský súd nasledovne:

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, vedie motorové vozidlo v kurze základnej kvalifikácie, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla, preskúšaníu odbornej spôsobilosti z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20200409>> a § 71 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20200409>> zákona.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej zo 16. júna 2015, sp. zn. Tpj 67/2014, možno vyčítať, že „Dobrodienie“ uvedené v § 4 ods. 2 písm. a) zák. o cestnej premávke sa vzťahuje len na zadržanie alebo odobratie vodičského oprávnenia (preukazu) a nie aj na trest alebo sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Odobratie (§ 92 ods. 2 zákona o cestnej premávke) alebo zadržanie vodičského oprávnenia (§ 70 ods. 1 uvedeného zákona) sa však nepovažuje za sankciu, ktorej porušenie zakladá trestnoprávnu zodpovednosť. Prípady, kedy páchatelia vedú motorové vozidlá počas odobratia alebo zadržania vodičského oprávnenia mimo výcvik v autoškole sa posudzujú ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších prepisov. Trestný zákon účinný od 1. januára 2006 v § 8 definuje trestný čin ako protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak. Citovanou definíciou zákon jednak zdôrazňuje svoj kogentný charakter a jednak definuje trestný čin ako primárne formálnu kategóriu (na rozdiel od Trestného zákona č. 140/1961 Zb.). Zákon totiž predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny -pokiaľ nejde o okolnosti vylučujúce protiprávnosť (krajná núdza, nutná obrana, oprávnené použitie zbrane, dovolené riziko, výkon práva a povinnosti, súhlas poškodeného, plnenie úlohy agenta). Výnimkou

z definície trestného činu ako formálnej kategórie je ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona o prečine, ktoré ustanovuje, že ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná, nejde o prečin. Závažnosť činu teda predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu. Protiprávnosť činu sa musí skúmať vždy, t. j. tak pri činoch, ktoré vykazujú znaky prečinov, ako aj pri zločinoch a obzvlášť závažných zločinoch. Pri prečinoch sa však okrem toho musí vždy skúmať aj závažnosť prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona. Z uvedených argumentov vyplýva, že aj v prípade, že osoba, ktorej sa zákaz činnosti týka, vykonáva v dobe jej trvania zakázanú činnosť tým, že vedie vozidlo - hoci aj pod dohľadom, resp. kontrolou inej osoby odborne pripravenej - inštruktora, nič nemení na tom, že porušuje zákaz stanovený jej uloženým trestom a naplňa znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pokiaľ tomu nebráni materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Vychádzajúc z uvedeného, trestným kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, prijatého stanoviska, mal aj krajský súd za to, že predmetná odvolacia námietka obžalovaného nie je relevantná, keďže „dobrodenie“ zákonodarcu uvedené v § 4 ods. 2 písm. a) zák. o cestnej premávke sa vzťahuje len na zadržanie alebo odobratie vodičského oprávnenia (preukazu) a nie aj na trest alebo sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V danom prípade neprichádza do úvahy ani materiálny korektív vo vzťahu k závažnosti činu, keďže v osobe obvineného ide o osobu náchylnú k páchaniu trestnej činnosti, ako to plynie z odpisu z registra trestov, v ktorom má evidovaných sedem záznamov vo vzťahu k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti napriek tomu, že v dvoch prípadoch sa na neho nehľadí akoby nebol odsúdený, a trestného činu sa dopustil v priamom úmysle, pretože chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Samotný obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal, že na Dopravnom inšpektoráte v Bardejove mu bolo pred začatím výcviku v autoškole povedané, že do autoškoly sice chodiť môže, ale iba na teóriu. Z uvedeného vyplýva logický záver, že mal vedomosť o tom, že praktický výcvik nemôže vykonávať.

Následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 8 mesiacov, pre ktorý bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 24 mesiacov.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal nielen na účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, ale aj na zásady uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona, teda prihliadal na prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností, na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútky, ako aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Konajúci súd žiadnu poľahčujúcu okolnosť nezistil, avšak priznal obžalovanému jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. Zistenia o trestnej minulosti obžalovaného plynú z odpisu registra trestov, v ktorom je evidované odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/35/2016 z 17.07.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/66/2016 z 12.07.2009. Na základe uvedených zistení súd prvého stupňa správne postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby 8 mesiacov až 2 roky.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery konajúci súd prihliadal na to, že obžalovaný bol v minulosti už odsúdený pre vedenie motorového vozidla napriek uloženému zákazu činnosti viesť motorové vozidlá trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/35/2016, ktorým bol uznaným vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 3 rokov. Napriek uvedeným zisteniam okresný súd uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na 8 mesiacov.

Určenie druhu trestu odňatia slobody za spáchanie prečinu, ktorého závažnosť je nižšia, zodpovedá hodnoteniu osoby obžalovaného a možnostiam jeho nápravy. Ako je to už vyššie konštatované, obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, a to iba pre úmyselnú trestnú činnosť, a nielen pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ale aj pre prečin ohrozenia vplyvom návykovej látky. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že

obžalovaný bol v posledných 5 rokoch dvakrát priestupkovo riešený na úseku dopravy. Skutku sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že už naňho bolo pôsobené dvakrát výkonom trestu odňatia slobody, pričom ani hrozba ďalšieho odsúdenia a uloženia trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom, ho od protiprávneho konania neodradila. Z uvedeného teda plynie, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, a to aj napriek opakovaným výkonom trestu odňatia slobody, z čoho možno usudzovať, že výkony týchto trestov neboli doposiaľ účinné pri náprave obžalovaného. Za daného zistenia uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, ale ani tzv. alternatívneho trestu v zmysle § 32 Trestného zákona, by potom nespĺňalo zákonom vymedzený účel trestu, takýto trest by bol neprimerane mierny, a práve preto zákonu zodpovedá opätovne uložený trest odňatia slobody spojený s jeho okamžitým výkonom, ktorý ako najprísnejší v hierarchii trestov môže účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona zabezpečiť. Berúc do úvahy najmä recidívu obžalovaného, vo vzťahu k páchaniu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, mal krajský súd za to, že uloženie trestu vo výmere 8 mesiacov je na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutný. Z uvedených dôvodov krajský súd pokladal za správny a zákonný aj uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 24 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa rovnako nepochybil pri zaradení obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Naposledy Okresným súdom Bardejov sp. zn. OT/35/2016 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov obžalovaný vykonal 05.01.2017.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, a preto ho zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.